

2 августъ 1868 година, която има следното съдържание:

„Отъ показанието на единъ отъ осемтѣхъ задържани“ Иванъ Русчуклията, се разбира, че Славчо и Василъ Кръчмарьтъ отъ село Хаджиларъ, въ околността на Баба-дагъ, миналата година приели въ кжщитѣ си осемтѣхъ разбойници, дошли въ Тулча отъ отсрѣща (Румъния). Тѣ гостували сжщо и въ Христовия ханъ въ Баба-дагъ. Споменатиятъ Христо имъ далъ въ помощъ 250 гроша. Въ Тулча, Георги Каруцарьтъ, заедно съ нѣколцина свои другари-овчари, закаралъ за споменатитѣ разбойници седемъ кола оржие въ Башъ-чешме. Необходимо е да се потърсятъ и намѣрятъ споменатитѣ лица и се поставятъ подъ слѣствие.

Мехмедъ Сабри

Непосрѣдствено следъ тази важна телеграма на Мехмедъ Сабри, съ която се хвърля свѣтлина върху борбата за свобода въ северна Добруджа въ онова време на злочестина и робство, идватъ показанията на Иванъ Велчевъ, който разказва за организацията на възстанието презъ 1867 година, за Стефанъ Караджа, който отъ Браила давалъ инструкциитѣ за възстанието, съ което, да се разбунтува България и да се спечели царството“, за